

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: **Nepřípustnost a nepřijatelnost kasační stížnosti**
Autorka: **Sandra Brdlíková**
Autor posudku: **JUDr. Milan Podhrázký, Ph.D.**

---

1. Zadáání a cíl práce:

Téma, které si autorka ke zpracování posuzované diplomové práce zvolila, tedy nepřipustnost a nepřijatelnost kasační stížnosti, je pro zpracování do podoby diplomové práce nepochybně možné, byť výběr popisu určitého procesního institutu představuje vždy jisté riziko týkající se existence dalších procesních souvislostí, jejichž popisu autoři také často neodolají a tím se téma práce může „rozmělnit“. Ne vždy se i v této práci autorce povedlo tomuto pokušení odolat. Tomu, že se jedná o téma vhodné a ke zpracování zajímavé, nicméně svědčí nejen to, že úvahy o rozšíření nepřijatelnosti kasační stížnosti se v odborné veřejnosti opětovně objevují a diskutují. Pozitivně je třeba hodnotit i to, že se nejedná o téma pro diplomové práce zcela obvyklé a opakující se, k němuž by již existovala rozsáhlá škála zdrojů. Přestože úvod (ostatně platí to i pro závěr) práce představuje spíše její shrnutí než vymezení cílů a lze i mít určité pochybnosti o vhodnosti zvolených formulací, resp. jejich významu v odborném textu (např. „*jak se stalo dobrým zvykem*“ na str. 3), cíle práce i zadání (téma) práce nepochybně naplňují požadavky na daný druh práce kladené.

2. Obsahové zpracování práce (včetně struktury, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Posuzovaná diplomová práce (která má z hlediska svého rozsahu celkem 76 stran) se vedle svého úvodu, závěru, cizojazyčného *resumé* a seznamu použitých zdrojů člení na 3 samostatné hlavní části. Autorka nejprve pojednává obecněji o „*Kasační stížnosti*“ (část 1., str. 5-21). Samostatnou pozornost pak věnuje podstatě tématu, tedy „*Nepřípustnosti kasační stížnosti*“ (část 2., str. 22-53) a „*Nepřijatelnosti kasační stížnosti*“ (část 3., str. 54-65). Takto vymezené hlavní části práce jsou pak pro větší přehlednost dále strukturovány.

Základní struktura práce je přehledná a srozumitelná. Pokud jde o proporcionalitu jednotlivých částí, zde nelze přehlédnout, že podrobnost a preciznost, s jakou se autorka věnovala nepřipustnosti kasační stížnosti, již nelze v takové míře shledat u popisu nepřijatelnosti. Jak již bylo naznačeno shora, autorka pak zejména v úvodní části práce neodolala a věnovala se i některým otázkám souvisejícím s kasační stížností (a řízení o ní), byť to vždy nebylo s ohledem na zaměření práce zcela nutné a svoji pozornost mohla věnovat otázkám, které mají k jádru tématu blíže (samotné podstatě tématu – nepřipustnosti kasační stížnosti – se práce věnuje až od str. 22). Zmínit lze v této souvislosti třeba vysvětlování „mimořádnosti“ kasační stížnosti, v rámci něhož se autorka posouvá k otázce odkladného účinku kasační stížnosti, aniž by bylo zřejmé, proč právě tento aspekt je pro tuto práci a popis tématu významný (str. 12). Práci by naopak jistě prospělo například srovnání nepřijatelnosti kasační stížnosti s obdobnými instituty u dalších mimořádných opravných prostředků (mimo správní soudnictví), zaměření se na odlišnosti povahy „přezkumu“ v rámci posuzování nepřipustnosti a nepřijatelnosti kasační stížnosti či jejich další (bližší) srovnání.

Z hlediska práce s prameny autorka prokázala schopnost odpovídajícím způsobem pracovat s odbornými texty, právními předpisy i soudní judikaturou. V případě judikatury si nicméně nelze nevšimnout, že je spíše staršího data. Stejně tak je patrné, že s některými prameny pracovala autorka

v relevantních částech práce více (zejm. Potěšilova monografie a Kühnův komentář). Strukturu pramenů lze považovat pro danou práci za dostatečnou, byť třeba ve vztahu k nepřijatelnosti se nabízelo zmínit například polemiku s využitím a smyslem tohoto institutu v soudním řízení správním (Šiškeová, Lavický, *Právní rozhledy* č. 19/2005) či popis praktických problémů spojených se širším využitím uvedeného institutu (Staněk, Dvořáková *Soudní rozhledy* č. 5/2021).

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Přihlédneme-li k formálním náležitostem, je posuzovaná práce zpracována řádně a v souladu se stanovenými požadavky. Text neobsahuje zásadní stylistická pochybení. Poznámkový aparát autorka využívá způsobem odpovídajícím úrovni dané odborné práce. Určitou (byť nikoliv zásadní) nepřesnost shledávám ve způsobu odkazování na judikaturu rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (že jde o rozšířený senát, by mělo být z citace patrné, viz např. str. 36). Místy může práce působit jako shrnutí závěrů plynoucích z různých komentářů k některým ustanovením soudního řádu správního, to je nicméně u prací podobného tematického zaměření celkem pochopitelné.

4. Celkové hodnocení práce a její doporučení k obhajobě: (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Posuzovaná diplomová práce je zpracována tak, že i přes výše uvedené výtky nepochybně odpovídá požadavkům kladeným na diplomové práce, přičemž cíle práce a zadání tématu byly zcela jistě naplněny. Autorka prokázala dobrou orientaci v rámci popisované problematiky. Jak již bylo výše uvedeno, některé části jsou zpracovány velmi precizně, některé by naopak zasloužily větší pozornost. Jde-li o obsah práce, bylo by též možné vznést určité argumentační výhrady k některým východiskům (např. výchozí odlišení nepřipustnosti a nepřijatelnosti z hlediska „množství důvodů“, viz str. 56). Nicméně ani tyto pochybnosti (i s ohledem na to, že se jedná o práci diplomovou, a nikoliv o kvalifikační práci vyššího stupně), nemohou nic změnit na závěru, že se jedná o práci veskrze kvalitní. Pozitivně je nutno hodnotit též to, že autorka nesetřvala pouze u popisu právní úpravy a závěrů odborné literatury či dalších zdrojů, nýbrž na různých místech práce vyjevila svůj vlastní pohled na některé otázky, byť především v případě otázky tzv. obecné nepřijatelnosti se nepochybně nabízelo věnovat se této otázce z hlediska možné budoucí právní úpravy ještě podrobněji (viz str. 65).

5. Doporučení práce k obhajobě (zda se práce doporučuje či nedoporučuje k obhajobě):

Předloženou diplomovou práci lze přes výše uvedené (spíše méně významné) výhrady k obhajobě nepochybně doporučit, přičemž lze navrhnout její hodnocení známkou velmi dobře či výborně s tím, že v rámci samotného výsledného hodnocení bude samozřejmě nezbytné zohlednit i podobu ústní obhajoby práce ze strany autorky.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

V rámci ústní obhajoby diplomové práce by se autorka měla vypořádat s výtky obsaženými v tomto posudku a samozřejmě by měla být schopna zodpovědět otázky vzešlé z diskuse před zkušební komisí. Z obhajoby by také mělo být zřejmé, že závěry učiněné v práci v písemné podobě je autorka schopna přehledně a srozumitelně formulovat též ústně.

Jako případné téma k diskusi u ústní obhajoby dále navrhuji, aby se autorka pokusila vysvětlit, proč by podle jejího názoru mohlo zavedení „obecné“ nepřijatelnosti vést k odepření práva na spravedlivý proces (viz str. 65 posuzované práce) a proč tomu tak není za užití nyní účinného § 104a odst. 1 s. ř. s.

V Plzni dne 17. 5. 2024

Milan Podhrázký